

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közelelvár (városháza,
földszint 7. sz. ide küldendő
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Feliőss szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Törvényjavaslat-tervezet

a siketnémák tanítási kötelezettségéről és a siketnémák intézeteinek anyagi ellátásáról.

1. §. A siketnémák épen úgy, mint az épérzékűek, kötelesek a közhasznú ismereteket megszerezni és e végre a számukra fennálló és ezután létesítendő intézetek tanfolyamait elvégezni.

2. §. Minden siketnéma mindennapi tanulási kötelezettsége betöltött hetedik életével kezdődik és egyfolytában kilenc évig tart.

3. Később megsiketültek, amennyiben a tanulásra köteles korban vannak, megmaradt beszédképességükhöz, esetleg népiskolai végzettségükhöz mérten szintén kötelezettenek arra, hogy tanulmányaikat a siketnémák valamelyik intézetének megfelelő osztályában folytassák és befejezzék.

4. §. Magántanításban részesülő siketnémák kötelesek minden évi tanulásuk eredményéről nyilvános intézetben vizsgát tenni.

5. §. Gyengeelméjű, vak, nehézkáros, vagy helyüket önjerejükkel változtatni nem tudó nyomoréktestű siketnémák az épelméjű, éptestű és egyébként is egészséges siketnémák intézeteiből kizártnak.

6. §. A siketnémák összes intézeteinek magyar a tanítási nyelve. Az összes intézetek tantervét és rendtartását a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter állapítja meg.

7. §. Azok a szülők vagy gyámok, kik siketnéma gyermeküket vagy gyámoltjukat a tanköteles kor elérkezével intézetbe nem adják (magánúton való tanításáról nem gondoskodnak), vagy akiknek siketnéma gyermeke vagy gyámoltja a kilenc évi tanulás alatt indokolatlan mulasztásai-va a tanulási eredményt kockáztatja, az 1868. évi XXXVIII. t. c. 4. §-ának szabványai szerint büntetendők.

8. §. A siketnémák jelenlegi és jövőben felárlítandó intézeteinek összes, a rendelkezésre álló alapítványok kamattjédelmeiből nem fedezhető szükségletei, u. m. intézeti épületek emelése, azoknak fenntartása, fűtése, világítása és takarítása, az elméleti és gyakorlati oktatás, valamint az intézetek szegénysorsu növendékeinek tanulásuk egész ideje alatt felmerülő eltartási és ruházati költségei, nemkevéssé az intézetekhez kinevezett igazgatóknak, tanároknak, tanítóknak, tanítóöknöknek, gondnokoknak, szolgáknak és szegődményeseknek fizetési, pótlékai, tiszteletdíjai és lakáspénzei a

vallás- és közoktatásügyi tárca keretében a m. kir. államkincstár terhére utalványozandók.

9. §. Azok a szülők, kik vagyoni vagy kereseti viszonyaiknál fogva siketnéma gyermeküknek neveltetési és tanítatási költségeihez hozzájárulni képesek, ahhoz a hatóságilag megállapított mértékben hozzájárulni tartoznak is. Hasonlóképpen a gyámság alatt levő s vagyonnal bíró siketnémák neveltetési és tanítatási költségei vagyonukból részben, vagy egészen megterítendőek.

10. §. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter felhatalmaztatik:

1. hogy jelen törvény szentesítésétől számított 10 év alatt az ország nagyobb városaiban annyi intézetet nyisson, amennyi az összes tanköteles koru siketnémák befogadására és tanítására elégséges;

2. hogy a siketnéma oktatásügyét jelen törvény határozmányai alapján rendeltileg szervezze s a kibocsátandó rendeleteket a szükséghez képest módosítsa.

11. §. E törvény végrehajtásával a vallás- és közoktatásügyi miniszter és a pénzügyminiszter bizatik meg.

Indokolás.

I. A siketnémák iskoláztatását egyebek mellett különösen két szempont teszi szükségessé: az egyik az általános emberi érzés, mely előrehaladott korunkban nem engedheti meg, hogy hazánkban olyan sok polgára, mint amennyien a siketnémák vannak, minden nevelés és tanítás nélkül növekedjék nagygyá s tudatlanságával valóságos cégére legyen társadalmi életünk részvéltenségének s a másik a szorosan vett nemzetgazdasági érdek, mely egyenesen megköveteli, hogy a haza minden polgára nevelt és tanult legyen, hogy egyéni tehetségeinek érvényesítésével hasznára lehessen úgy magának, mint hozzátartozóinak és polgártársainak is.

A siketnéma és az épérzékű, ha egyaránt tudatlanul, minden tanulás nélkül nő fel, nem eshetik egyenlő elbírálás alá, mert míg az épérzékű tanulás nélkül is boldogulhat az életben, kényerét megkeresheti, családját eltarthatja, addig a siketnéma, ha szakszerű tanítás és nevelés nélkül marad, majdnem minden esetben munka- és keresetképtelen, úgy, hogy egész életében gyámságra, kegyelemkenyérre van utalva. Nem kicsinyelhető e mellett ama körülmény sem, hogy a tanulatlan siketnémák éppen tudatlanságuknál fogva mind-

untalan beleütköznek a fennálló jogrendbe s igazságszolgáltatásunk őket vétségeikért és bűneikért nem vonhatja felelősségre, mert cselekedeteiket illetőleg nem bírunk kellő belátással és így tetteik beszámíthatatlanok.

A legutóbbi népszámlálás adatai szerint hazánkban, nem számítva Horvát-Szlavonországot — 22,126 siketnéma találtatott. Ezek közül 5351 tankötelesekor (6—15 éves) és a tankötelesekor siketnémákból a most folyó iskolai évben csak 1232 részeseül oktatásban. A mai állapotok szerint tehát 4119 siketnéma nő fel minden tudás nélkül, igazabban mondva emmi ember vész el, lesz koldussá és dologkerülő csavargóvá.

A siketnémák tanítása és nevelése hazánkban ez ideig részben társadalmi feladatnak tekintett. Az egyes intézetek tanerőszükségleteinek költségeit lárcája terhére a vallás- és közoktatásügyi miniszterium fedezte ugyan, de az intézetek legtöbbjének egyéb kiadásai, melyek pedig a tanerők fizetését jóval túlhaladják, társadalmi jótékonyágból és törvényhatósági vagy községi segélyekből fedeztettek. Még a legrégibb ilyenem intézményünk, a siketnémák väci kir. orsz. intézete is társadalmi jótékonyágnak köszönheti keletkezését és részben fennállását is, amennyiben alapítványainak nagy része egyesek és testületek áldozatosságának köszönhető.

Az újabban szerzett tapasztalatok azonban beigazolták egyrészt, hogy a társadalmi jótékonyághoz a megelöv 16 intézet fejlődését sem képes biztosítani, ugy, hogy azoknak egyike-másika stagnál, többje pedig a szükséggel küzdök; — másrészt pedig, hogy tanítási kötelezettség nélkül ez intézetek sem kaphatnak elegendő növendéket, vagy ha nagy utánjárással kaphnak is, azeknek nem kis százaléka néhány évi tanulás után tanulmányainak befejezése nélkül önként elhagyja az intézetet.

Indokolt tehát törvénnyel biztosítani ugy a siketnémák tanítási kötelezettségét, valamint intézeteiknek anyagi ellátását is. Azonban tekintettel arra a körülményre, hogy még 4119 siketnémának iskolázatlansáról van szó, — az általános tanítási kötelezettséget máról-holnapra nem lehet kimondani, mivelhogy ily nagyszámú növendékseregnek befogadására sem elegendő intézetünk nincs, sem pedig tanításra megfelelő számú tanerök. Ezért szükséges átmeneti állapotként a részleges tankötelezettség biztosítása.

II. Az 1868. évi XXXVIII. t.-c. rendelkezései szerint az éperzékűek tanítási és tanulási kötelezettsége 9 évig, vagy 6-ik életévüktől kezdve 15-ik életévükig tart. E között s a jelen tervezet által előirt rendelkezés között csak az a különbség van, hogy míg az éperzékűek mindnyájan 6 éves korukban kötelezetlenek az iskolabjárás megkezdésére, addig a siketnémák 7 éves korukban. Továbbá, hogy míg az éperzékűek csak hat évig járnak mindennapi iskolába s azután 3 évig az ismétlőbe, addig a siketnémák 9 évig részesülnek mindennapi oktatásban.

E különbséget indokoltá teszi ama körülmény, hogy a siketnémák hat éves korukban csak

kivételes esetekben alkalmasak a tanításra és tanulásra, mert a siketnémákra nézve a tanulás aránytalanul fárasztóbb, mint a hallókra nézve és éppen ezért lölük a tanulás nagyobb fokú fejlettséget kíván, mint a hallóktól. A tapasztalatok pedig azt mutatják, hogy a siketnémák még testi fejlődés dolgában is hátramaradnak a hallóktól, mert az a betegség, mely őket siketnémákká tette, testi és szellemi fejlődésükben is visszatartotta.

Az éperzékűek hat évi mindennapi tanulás mellett a siketnémáknak kilenc évi mindennapi tanulásra van szükségük, egyrészt hogy a hangzó beszédet, másrészt pedig, hogy azon ismereteket, melyeket az elemi iskola növendékeinek hat év alatt megtanít, elsajátíthassák.

III. Később megsiketültek, akik t. i. elemi népiskolai tanulásuk közben veszítik el hallásukat, szintén siketnémáknak tekintendők, amennyiben ha a beszédnek ajakról való olvasását idejében meg nem tanulják, késekly kivétellel teljesen megemulnak, míg ha megsiketülésük után siketnémák intézetében, a képzettségüknek megfelelő osztályban tanulmányait folytatják, beszélőképességük nemcsak megmarad, hanem ismereteik bővölnek. Ezeknek tanítási kötelezettsége tehát ugyanazon okoknál fogva, mint a siketnémáké, szintén kívánatos és szükséges.

IV. A szabadtanítás és szabadtanulás elvéből önként következik, hogy mindenki a neki legkönyelmesebb módon szerzehti meg ismereteit, viszont azonban a tanulási kötelezettségnek elve kívánja, hogy a magántanuló-időnként bizonyoságot tegyen arról, hogy ebbeli kötelezettségének eleget tett.

V. Gyengeelműjü, vak, nehezkóros, vagy helyüket önerjükből változtatni nem tudó nyomoréktestü siketnémák azért zárandók ki az épel-műjü, éptestü s egyébként is egészséges siketnémák számára rendelt intézetekből, mert az ilyeneknek tanítása, ha némi eredménnyel keesegtető is, — fölölte lassu menetü, ugy, hogy a normális szellemi képességgel bíró siketnémákkal nemcsak hogy lépést nem tarthatnak, de együtt való tanításuk nevelési szempontból hátrózzottan káros volna. Ezeknek a szerencsétleneknek inkább ápolásáról és eltartásáról kellene gondoskodni s számuk tsekélyebb volta is lehetővé tenné, hogy a társadalom fokozottabb rokonszenve feléjük fordulván, rajtuk és tehetetlen állapotukon segítsen.

VI. Az újabbi népoktatási törvény megköveteli, hogy az ország összes elemi népiskoláiban a magyar nyelv oly mértékben tanítsassék, hogy idővel a haza minden polgára e nyelvet ne csak értse, de beszélje is. Ugyanazon oknál fogva szükséges, hogy a siketnémák is tudjanak magyarul. Nemzetiségü vidékről származó siketnémák számára nem biztosítható anyanyelvünknek külön való tanítása és tanítása is, mert a siketnémák intézeteinek nagy és nehéz tanításbeli feladataik mellett ez ugysem volna megvalósítható.

A tanterv és rendtartás megállapításának jogát szükséges fentartani a vallás- és közoktatásügyi miniszter számára jórészt az egységesség és

az ellenőrzés gyakorolhatása végett, de meg a biztosság kedvéért is.

VII. Ha az éperzéknek tankötelezettségére vonatkozó törvénynek végrehajtásánál szükség volt büntető szabályokra, akkor a siktetnémák tankötelezettségének végrehajtásánál erre fokozottabb mértékben van szükség. A siktetnéma gyermekeknek abbéli jogát ugyanis, hogy tanulhassanak és ezáltal az életben való boldogulásra képesek legyenek, akárhányszor szüleikkel szemben kell megvédelmezni. Az a népréteg, melyből a siktetnémák nagy százaléka kikerül, siktetnéma gyermekével szemben még kevésbé érzi abbéli kötelességét, hogy gyermekét megfelelően, mint halló gyermekével szemben. Némelyek egyáltalán nem is hiszik, hogy a siktetnémák taníthatók volnának, mások pedig még jobb meggyőződésük ellenére is elvonják gyermekeiket az iskoláztatástól, csak azért, hogy otthon némi hasznukat vegyék. Ily körülmények között a siktetnémák tankötelezettségét anélkül biztosítani nem lehet, hogy akik a törvény parancsának ellenszegülnek, azoknak megfelelő büntetésben részesüljenek.

VIII. A tervezet I. §-ához fűzött indokolásból már némileg kitűnik, hogy a siktetnémák oktatásának költségei azokból a forrásokból, melyek az idő szerint rendelkezésre állanak, immár nem fedezhetők. Még kevésbé volnának fedezhetők az általános tankötelezettség kimondása esetében. Sőt kimondani az általános tankötelezettséget és nem gondoskodni a szükséges anyagi eszközökről, — céltalan intézkedés volna.

A siktetnémák oktatásának költsége volt az a körülmény okozza, hogy a siktetnémának legtöbbje a legszegényebb néposztályból kerül ki és ezeket a szerencsétlen gyermekeket, ha tanításban kívánjuk részesíteni, el kell vennünk a szülői háztól. Már most, ha szülői valami szegényesen elláthatják is őket otthon, arra már nem képesek, hogy az utánuk felmerülő tartásdíjaikat és egyéb költségeiket az egyes intézetnek megtérítsék. Főképpen a növekedék eltartásával és ruházásával merül fel tehát a legtöbb intézetnek az a nagy kiadása, melyet jobbadán közjótékony-ságból fedezett. Ámde egy fejlődésben levő és a fejlődésnek kezdetén álló egész országos oktatásügyet nem lehet tovább bizonytalanságban hagyni.

A közjótékony-ság még jelen törvény életbelépése után is hozhat áldozatokat a siktetnémák oktatásügye számára, alapítványokat továbbra is minden intézet elfogad s különösen igen szép és hasznos tét kínálkozik a közjótékony-ság számára, ha az intézet végzett siktetnémákat fogadja védelmébe s azok közül különösen a leányoknak továbbképzéséről gondoskodik.

A parancsoló szükség kívánja tehát, hogy a jelenlegi és a jövőben létesítendő siktetnéma-intézeteknek a tervezet 8. §-ában említett szükségletei az államkincstárból fedeztessenek.

IX. Vagyonosabb szülők siktetnéma gyermekeiknek neveltetési és tanítatási költségeihez való hozzájárulásra a helyi hatóságok által megállapított mértékben kötelezendők, mivelhogy a köz-költségen való nevelésre és tanításra egyedül csak

a szegénység jogosíthat. És ez az intézkedés, — amint a némi vagyonnal bíróktól nem követeli meg a teljes hozzájárulást, azonképpen a vagyon-talan, de keresetképes szülőket sem menti fel attól, hogy legalább némienemű részben ne viseljék gyermekük neveltetésének költségeit.

X. Jóllehet, hogy a siktetnémák tankötelezettségét éppen a beiskolázatlan siktetnémák nagy számára való tekintetből rövidesen megvalósítani nem lehet, mindazonáltal a multak mulasztásainak lehető mihamarabb való pótlása céljából jónak és helyesnek mutatkozott határidőt kitűzni, melynek lejártáig a törvény egész terjedelmében végrehajtható. E határidőnek 10 évben való megállapítását indokolta teszi, hogy ez idő elégségesnek mutatkozik egy a szükséges intézeti épületek emelése, valamint a megfelelő számú szaktanerők képzésére is. Az egész oktatási ágának egyöntetű szervezése ez idő alatt szintén megvalósítható.

Kelt a „Siktetnéma-Intézeti Tanács Országos Egyesületé”-nek 1908. évi április hó 14-ik napján Váczon tartott rendkívüli közgyűléséből.

Kliis Lajos,
elnök.

Deschensky Ferenc,
titkár.

Hírek.

— Révi Nándor dr. felebbezése. Debreczen sz. kir. város a csatornahálózat kiépítésére nézve a budapesti *Fried és Adorján* céggel megkötölte a szerződést és a legutóbb tartott bizottsági közgyűlés megszavazta a munkabérek és az anyagok emelkedése következtében még szükséges 600.000 korona. Ujjabban fordulat állott be ezen ügyben, amennyiben *Révi Nándor dr.* bizottsági tag ezen határozat ellen a törvényes időn belül felebbezést adott be. *Révi Nándor dr.*, mint bizottsági tagtársunknak a város ügyei iránt eddig tanúsított érdeklődését nálunk jobban senki sem méltányolja, ebben a kérdésben azonban *Révi Nándor dr.*-nak nincs igaza, mert a *Fried és Adorján* cég csatornázási ajánlatát a legkiválóbb szakértők nézték át, számításai minden tételét gondosan megvizsgálták és a tanács ezen szakértők véleménye alapján adta ki a vállalatot nevezett cégnek. A felebbezésben nem találjuk meg a meggyőző érveket és mivel csakis négy bizottsági tag írta alá a felebbezést, joggat kell hinnünk, hogy ennek a felebbezésnek gyakorlati eredménye nem lesz. Ellenben kárt szenved a csatornázás ügye, már pedig a munkálatok megkezdésére nagyon itt volt az alkalmas idő. Mindig azt hangoztattuk, hogy amit el tudunk végezni, azt próbálj megokból ne dobjuk az utvezetőbe és ime éppen *Révi Nándor dr.* akarja az ügy elkezdését késleltetni. *Révi Nándor dr.* a város ügyei iránt érzelt szeretetéről több alkalommal ékes bizonyosságot tett, mostani felebbezésében is a város érdeke vezette bizonyára, ámde mikor a szakértők, akiknek véleménye magában hordja bizonyos mértékben a felelősség terhét, az ajánlat és pedig a *Fried és Adorján* cég ajánlatának reális volta mellett nyilatkoznak, megnyugtatóssal nézhetünk a különben

is neves vállalkozó cég munkája elé. Az egészségügynek, magának az egész csalornázási és ezzel összefüggő vízvezeték munkálatoknak az által tenne legnagyobb szolgálatot Révi Nándor dr., ha felebbesztést visszavonná. „Sapientis est mutare consilium in melius”.

— **A homokkerti fűt megnyitása.** A homokkerti lakosok régi vágya a fűt kiszélesítése. A közgyűlés ide vonatkozó határozatát a belügyminiszter helybe hagyta. Az utnyitási költségei 28,000 koronát tesznek ki, melynek felét az érdekeltség vállalta el. A városi tanács legközelebb hozott ülésén foglalkozott ezen kérdéssel és kimondotta, hogy mihelyt együtt lesz a 14,000 korona, azonnal hozzá fog a mérnöki hivatal az ut kiszélesítéséhez.

— **Az Iparoskőr jubileuma.** Az Iparoskőr folyó hónap 18-ikán, azaz vasárnap délelőtt 11 órakor tartja meg 25 éves jubileumát.

— **Hirdetmény.** A katonai beszállások terhének megváltása tárgyában. Felhívának mindazon háztulajdonosok, akik házukat folyó 1909 május hó 1-től 1910. évi május hó 1-ig terjedő 1 évre a katonatartás kötelezettsége alól megváltani óhajtják, hogy eziránti kérelmeket szóval vagy írásban május hó 10-ig a katonai és illetégségi ügyosztálynál (Városháza, I-ső emelet 19. ajtó) délelőtt 8-tól 1 óráig annyal is inkább bejelentsek, mert a későbbi jelentkezések figyelembe vételét nem fogják. Megjegyeztetven, hogy ezen megváltási hirdetmény csak délke idej-re szol. Debreczen, 1909 április hó 8-án. A katonai- és illetégségi ügyosztály.

— **Az új májusi menetrendből.** Az államvasutak igazgatósága közzétette a májusi menetrendből az alföldi gyorsvonatok új közlekedési rendjét, amely a következők (Jelenleg Budapest-Keleti pályaudvarról): Debreczen; Máramarosziget; Nagyvárad, Kolozsvár, Arad, Tóvis, Brassó felé reggel 7 óra 20 p.-kor induló 604. sz.; Nagyvárad, Kolozsvár felé délután 2 óra 25 p.-kor induló 504. sz.; Nagyvárad, Kolozsvár, Predeal felé este 9 óra 15 p.-kor induló 502. sz. gyorsvonatok, valamint a jelenleg Budapest—Keleti-pályaudvarra: Predeal, Kolozsvár, Nagyvárad felől reggel 7 óra 50 p.-kor érkező 501. sz.; Kolozsvár, Nagyvárad felől délután 1 óra 40 p.-kor érkező 503. sz.; Máramarosziget, Debreczen, Kolozsvár, Nagyvárad, Brassó, Tóvis, Arad felől este 9 óra 40 p.-kor érkező 603. sz. gyorsvonatok 1909. évi május hó 1-től kezdve Czeglédén át fognak közlekedni és Budapest-Nyugati-pályaudvarról fognak indítani, illetve Budapest-Nyugati pályaudvarra fognak megérkezni. E vonatok indulási és érkezési ideje Budapest-Nyugati pályaudvaron 512/604. sz. gyorsvonat Debreczen, Máramarosziget, Nagyvárad, Debreczen, Arad, Tóvis, Brassó felé indul 6 óra 55 p.-kor reggel: 504. sz. gyorsvonat Nagyvárad, Kolozsvár felé indul délután 2 órakor; 502. sz. gyorsvonat Nagyvárad, Kolozsvár, Predeal felé indul 9 óra 10 p.-kor este; 501. sz. gyorsvonat Predeal, Kolozsvár, Nagyvárad felől érkezik 7 óra 30 p.-kor reggel; 503. sz. gyorsvonat Kolozsvár, Nagyvárad felől érkezik 1 óra 50 p.-kor délután; 603/511. sz. gyorsvonat Máramarosziget, Debreczen, Kolozsvár, Nagyvárad, Brassó, Tóvis, Arad felől érkezik 9 óra 55 p.-kor este.

— **Tisztviselőtelep Nagyváradon.** Nagyváradon most alakult meg a Tisztviselőtelep Egyesület, melynek célja olyan telepeket létesíteni, ahol állami és törvényhatósági tisztviselők mentve volna a lakás drágaságtól. Az egyesület minden anyagi nyereszkezdés kizárásával a város területén és környékén egészséges, szép fekvésű területeken tisztviselőtelepeket létesít. Igyekezik olcsó hitelt szerezni és a házipitést megkönnyíteni.

— **Az V. sz. kataszteri helyszínelési felügyelőség új beosztása.** A Debreczenben állomásozó V. számú m. kir. kataszteri helyszínelési felügyelőség kerületébe beosztatnak Hajdu, Szabolcs, Szatmár, Bihar, Máramaros, Ugocsa, Bereg és Ung vármegyék és az ezen vármegyékben fekvő törvényhatósági joggal felruházott városok, az előadói teendőikkel pedig megbízták: Hajdu és Szabolcs vármegyékre nézve Horváth István m. kir. pénzügyi tanácsos és kataszteri helyszínelési becsfőbiztos; Szatmár vármegyére nézve Seiwérth Ede m. kir. pénzügyi fogalmazó és kataszteri helyszínelési becsfőbiztos; Bihar vármegyére nézve Tarpay Béla m. kir. pénzügyi segédtitkár és kataszteri helyszínelési becsfőbiztos; Máramaros és Ugocsa vármegyékre nézve Ujhelyi Pál m. kir. pénzügyi titkár és földadónyivántartási biztos és Bereg és Ung vármegyékre nézve Csutkay Béla m. kir. pénzügyi titkár és földadónyivántartási biztos.

HIRDETÉSEK.

Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.

49—1909. vrs

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényhatóságának folyó évi május hó folyamán tartandó rendes közgyűlésén 4400 kor. fizetés, 700 korona lakaspénz és 1000 kor. fuvarátalánnyal javadalmazott vizmű felügyelői, 2400 korona fizetés, természetbeni lakás és 10 hold föld használatával javadalmazott erdészi, 1800 korona fizetés és 300 korona lakaspénzzel javadalmazott számvevősegi számtiszt, 1300 korona fizetés és 300 korona lakaspénzzel javadalmazott adókövetői állás fog választás útján életfogytiglan betöltetni.

Felhívom mindazokat, akik ezen állásokra pályázni kívánnak, hogy elméleti képzeltségnek, eddigi szolgálataikat stb. igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez *folyó évi május hó 1-ső napjának délelőtt 12 órájáig* annál inkább nyújtás be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vételét nem fogják.

Ez alkalommal a választás folytán esetleg megüresendő állásokra is pályázat nyíltatik.

Egyidejűleg pályázatot hirdetek kinevezés útján betöltendő 1200 korona fizetés és természetbeni lakással javadalmazott erdészgyakornoki állásra. — Ezen állásra pályázni kívánók okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket *folyó évi május hó 1-ső napjának délelőtt 12 órájáig* a kinevezést eszközöl Debreczen sz. kir. város polgármesteréhez nyújtás be.

A vízműfelügyelői állásra pályázóknak Debreczen sz. kir. város vízvezeték szabályrendeletének 83. §-a a) pontja értelmében gépészmérnöki vagy mérnöki oklevéllel, az erdészi és erdészgyakornoki állásra pályázóknak az 1883. I. t. c. 12. §-ában, a számvevősegi számtisztai állásokra pályázóknak az 1883. I. t. c. 17. §-ában s végül az adókövetői állásra pályázóknak az 1883. I. t. c. 19. §-ában körülírt minősítéssel kell birniok.

Debreczen, 1909 április hó 6-án.

Weszpremy Zoltán s. k.,
főispán.